

а читалищата „Карнеги“, „Инвалидъ“ и „Обнова“ следъ кратко съществуване преставатъ да съществуватъ. Дветѣ читалища — „Черноризецъ храбръ“ и „Царъ Борисъ III“, поради липса на материални сръдства, развиватъ твърде слаба дейность. Еврейското читалище „Х. Н. Бяликъ“ и читалище „Роденъ край“ бѣха закрити презъ 1935 г. Останалитѣ 25 читалища, макаръ и съ не особено развитие, сж стабилизирани и, макаръ да сж обржжени отъ малки и голѣми просвѣтни фактори, разни обществени и културни организации, развиватъ една организирана културно-просвѣтна дейность отъ значителна полза за населението въ отдалеченитѣ отъ културния центъръ квартали на София. Около всички тия читалища има преданни читалищни дейци, които въпрѣки труднитѣ условия и оскъждни сръдства, работятъ съ рѣдка енергия. Идеята за построяване на крайно необходимитѣ читалищни сгради съ удобни и широки читални и салони за сказки, се следва доста резултатно и твърдо. Фактътъ, че само въ последнитѣ години сж построени, макаръ и още недовършени, надъ десетъ сгради, показва какъвъ голѣмъ напредъкъ и упоритостъ има въ това направление. И днесъ недвижимитѣ имоти на столичнитѣ читалища възлизатъ на стойность 30,000,000 лева. За довършване на започнатитѣ сгради има склочени заеми за 2,500,000 лв. почти всички подъ личното поржчителство на настоятелственитѣ членове. Презъ 1934 год. сж изразходвани 2,000,000 лв. за строежъ на сгради. Постжпленията презъ сжщата година сж били: членски вносъ 200,000 лв., повечето отъ читалищата събиратъ членски вносъ 3 лв. месечно; отъ забави 90,000 лв., дарения отъ частни лица само 10,000 лв., отъ кооперативни сдружения 9,000 лв., отъ държавата 22,000 лв., лихви на капитали и наеми 120,000 лв., отъ кино представления 500,000 лв. За посрещане на разходатѣ презъ сжщата година сж изтеглени отъ фондоветѣ 500,000 лв. Както се вижда, постжпленията на приходитѣ сж все още доста слаби. Държавата много слабо подкрепя читалищата, а частната благотворителность не протѣга ржката си къмъ тѣхъ. Общината, която въ миналото редъ години ги е покрепвала доста осезателно, отъ три години не имъ отпуска никакви помощи. Тая немара на столичната община къмъ дѣлото на тия читалища е неоправдана. Тя не бива повече да продължи. Трѣбва ржководителитѣ на общината да признаятъ, че грижитѣ за духовнитѣ нужди на гражданитѣ сж сжщо тѣй важни и наложителни, както и тия за хигиената и градоустройството на столицата. Всички тия читалища разходватъ годишно 100,000 лв. за покупка на книги и списания. Това число е много малко, когато провинциалнитѣ читалища изразходватъ годишно по 30 и 40,000 лева за сжщата цель. Разбира се, че тая цифра въ бждаще ще се увеличи. Книжното имущество на софийскитѣ читалища е незавидно: то е къмъ 70,000 тома — твърде малко за днешното време. Сравнително добре уредени библиотеки иматъ читалищата: „Христо Ботевъ“, „Алеко Константиновъ“, „Иванъ Вазовъ“, „Мисълъ“ и „Василъ Левски“. Все още много има да се желае въ уредбата на читалищнитѣ библиотеки, които трѣбва да бждатъ на необходимата висота, за да се турятъ въ пълна услуга на читающата публика. Презъ миналата година тия читалища сж раздали за домашенъ прочитъ 60,000 тома книги; сръдно взето всѣко малко читалище е раздавало годишно къмъ 1200 книги, а едно отъ голѣмитѣ — 12,000 книги. Въ сжщото време читалнитѣ зали на тия читалища сж били посетени отъ 70,000 души. Изнесени сж били